

Sveriges Kommuner och Landsting vill inte slopa LSS!

Representanter från handikapprörelsen har upprepade gånger uttryckt oro över de åsikter om LSS-lagstiftningen som förs fram i skriften Alternativ till Rättighetslagstiftning. Vi beklagar den oro som skriften förorsakat och vill på detta sätt försöka tydliggöra hur Sveriges Kommuner och Landsting ser på LSS-frågan och kommunernas ansvar.

Skriften Alternativ till Rättighetslagstiftning har tagits fram inom ramen för Ansvarsprojektet, Sveriges Kommuner och Landstings samlade arbete gentemot den statliga Ansvarskommittén, som utreder den framtida samhällsorganisationen. Ansvarsprojektets skrifter är ett rent kunskapsunderlag som författarna själva ansvarar för och som Sveriges Kommuner och Landsting inte tar ställning till i sak. I den aktuella skriften förs en juridisk diskussion om för- och nackdelar med olika sätt att utforma lagar. Flera lagar tas upp, bland annat LSS.

Det är viktigt att understryka att Sveriges Kommuner och Landsting anser att det stöd som ges via LSS har en avgörande betydelse för den enskildes möjligheter att uppnå full delaktighet i samhället, att uppnå jämlikhet i levnadsvillkor och att kunna leva som andra. Vi ifrågasätter inte att denna grupp medborgare ges ett särskilt riktat stöd.

Vi tror, tvärtom, att LSS kan utvecklas och bli ännu bättre. Det är just därför vi vill ändra vissa ansvarsförhållanden i lagstiftningen. LSS skulle fungera bättre – och på ett bättre sätt tillgodose brukarnas behov – om individen har sina LSS-rättigheter gentemot staten istället för gentemot kommunen.

En kommuns intäkter kommer främst från kommunalskatten, och ska räcka till alla kommunala åtaganden. Skola, barnomsorg, äldreomsorg, handikappomsorg och socialtjänst – allt detta, och mer, ska betalas med kommunala skattepengar. I kommunpolitikernas uppdrag ingår att väga behoven hos olika grupper mot varandra och fördela de resurser som finns. Kommunen får enligt lag inte ha större utgifter än intäkter. Budgeten måste gå ihop.

LSS är en rättighetslagstiftning, vilket innebär att LSS-verksamheten måste prioriteras framför annan kommunal verksamhet. Vi tycker att det är bra, men ser också problemet

med att annan verksamhet tvingas stå tillbaka. Kostnaderna för LSS har ökat så mycket på kort tid att kommunerna helt enkelt får svårare att finansiera sina övriga åtaganden. På vissa områden är detta extra problematiskt. När det gäller till exempel äldreomsorgen kommer kostnaderna för hemtjänst och särskilt boende också att öka framöver eftersom de äldre blir allt fler. För att klara detta, måste kommunerna redan nu anpassa sin ekonomi och verksamhet.

I kraft av sin storlek klarar statens ekonomi bättre av stora och snabba kostnadsökningar och kan därför bättre garantera att individens behov av stöd och service tillgodoses på rätt sätt. Denna ordning gäller bland annat inom socialförsäkringsområdet, sjuk- och aktivitetsersättning, vårdbidrag och assistansersättning, för att nämna några, eller inom det arbetsmarknadspolitiska området, som till exempel lönebidragen.

En statlig finansiering av LSS är också det bästa sättet att utjämna de skillnader som finns mellan kommunerna idag. Stödet ska vara likvärdigt och rättvist för alla och villkoren ska vara desamma. Dessutom skulle en statsfinansiering gynna flexibiliteten att röra sig över kommungränserna. Om stödet följer individen, finns möjlighet att få service även i en annan kommun än hemkommunen.

Det är dock viktigt att understryka att en statlig finansiering av LSS inte står i strid med den ideologiska grundtanken om kommunalisering. Det är självklart att LSS även fortsättningsvis ska syfta till att ge stöd så att alla kan ta aktiv del i samhället. Personer med funktionshinder är – och ska vara – medborgare som alla andra, med tillgång till samma service-, fritids- och kulturutbud som resten av kommuninvånarna.

Vi ifrågasätter inte att stödet till dessa medborgare kostar pengar. Inte heller ifrågasätter vi storleken på kostnaderna. Sveriges Kommuner och Landsting vill värna om det stöd som personer med funktionshinder får med stöd av LSS. Det är därför vi föreslår en statlig finansiering.

Håkan Sörman, VD Sveriges Kommuner och Landsting
Clas Olsson, Chefekonom, Sveriges Kommuner och Landsting

Dikt om Centro Forestal

Vi var en grupp människor från Stockholm-Upsala-Södertälje landsting med olika reumatiska sjukdomar som fick åka på klimatresa i höstas.

Fyra veckor i oktober-november fick vi besöka Centro Forestal Sueco på Spanska sydkusten.

Jag hade tänkt skriva en rad om våra upplevelser men väljer hellre att skicka in den tackvers en av mina med deltagare skrev till vårt Rehab-Team sista dagen. Versen beskriver precis allt det vi fick uppleva tillsammans med detta proffsiga team på CSF. Vi är er evigt tacksamma för en fantastiskt underbar tid.

Vi hoppas alla att en dag få åka på klimatvård igen och att detta kommer att finnas kvar även i framtiden för det behövs och hjälper oss reumatiker mycket.

Hoppas så många som möjligt söker klimatvård så att vi visar politikerna i landstinget hur stort behovet är.

*Navel mot ryggrad,
Gymnastik i varma bad.
Framknip och medalj,
Fötternas piggbolls batalj.
På bollar tränas balans,
Av fridansen faller vi i trance.
Tumme upp och tumme ner,
Ute gympa all ber!*

Guje Strakenberg

*Äta mycket frukt och grönt,
Konstatera att avslappning är skönt,
Denna härliga svettiga tid är nu slut,
Vi brister alla ut
I ett stort tack till all ni som jobbat med oss,
Nu kastar vi loss!
Hoppas vi ses igen om några år,
Om vi får*

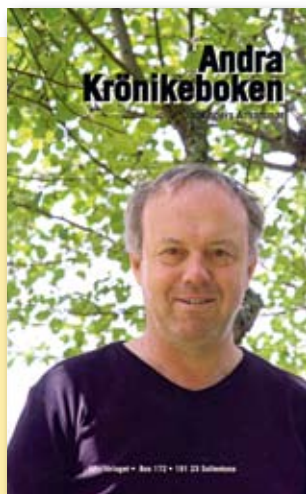
**Författad av Anita Brunnström
RA-grupp 16 11/10-8/11-06**

annons

Köp lite sommarläsning du också, läs den själv eller ge bort till vänner och bekanta. Priset är 50 kronor inklusive porto.

Beställes på bok@reumatiker.se, via fax 08 - 650 64 15 eller via post Reumatikertidningen, box 12851, 112 98 Stockholm.

Vid köp av 3 eller fler böcker är priset 30 kronor/st.

”Folk undrade varför jag skrattade högt på bussen”